

უბინაო დედა

როს შეგხედე, გულს მოედო სევდა,
რაც მწარე, თვალს ბურუსი ხვევდა.
იმ ყოფაში არ მენახე, ნეტა,
ბავშვის დედა, უბინაო დედა!
მთელი ქვეყნის რას გიზამდათ მტრობა,
რომ გქონოდათ ერთი მტკიცე გრძნობა,
საარაკო ბრძოლის ნებისყოფა,
ბავშვის დედა, უბინაო დედა!